

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
У 1842/05
05.10.2005. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Олге Ђуричић, председника већа, Обрада Андрића и Томислава Медведа, чланова већа, са саветником суда Зораном Брајовић, као записничарем, решавајући у управном спору по тужби тужиоца АА, против туженог Министарства финансија Републике Србије - Пореске управе - Регионалног центра Крагујевац, ради поништаја решења туженог број 12-43801-1-00019/2004-3 од 11.10.2004. године, у правној ствари пореза на капитални добитак, у нејавној седници већа одржаној дана 5.10.2005. године, донео је

П Р Е С У Д У

Тужба СЕ УВАЖАВА и ПОНИШТАВА решење Министарства финансија Републике Србије - Пореске управе - Регионалног центра Крагујевац, број 12-43801-1-00019/2004-3 од 11.10.2004. године.

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним решењем одбијена је, као неоснована, жалба тужиоца изјављена против решења Министарства финансија-Пореске управе- Експозитуре Топола број: 413-44/225-1 од 30.7.2004. године. Овим решењем тужиоцу је утврђен порез на капитални добитак у износу од 49.171,70 динара, који је остварен продајом акција "ББ".

У тужби којом је покренуо управни спор, тужилац побија законитост оспореног решења туженог органа из свих законских разлога. Истиче да акције немају набавну цену, из којих разлога је неправилно утврђена пореска основица и висина пореза. Даље наводи да је емитент "ББ", обавио продају својих акција у два наврата и то 04.12 и 18.12.2003. године по цени од 2.700,00 динара по акцији, с тим што је неспорно да је тужилац своје акције продао 18.12.2003. године и то по истој цени која је постигнута приликом претходне продаје од 04.12.2003. године. То даље значи да су се у потпуности стекли услови за примену става 4. а не и става 5 и 6. члана 74. Закона о порезу на доходак грађана, на које одредбе се тужени орган погрешно позвао у свом оспореном решењу. Како тужилац у конкретном случају није остварио капитални добитак, јер је своје акције продао по набавној цени, предлаже да суд тужбу уважи и оспорено решење поништи.

У одговору на тужбу тужени орган је у свему стао при разлозима изнетим у образложењу оспореног решења, па је предложио да суд тужбу одбије као неосновану.

Пошто је оценио наводе тужбе, одговор на тужбу и целокупне списе предмета ове пореске ствари, Врховни суд Србије је нашао:

Тужба је основана.

Из образложења оспореног решења произлази да је тужени орган своју одлуку из диспозитива истог донео са разлога што је нашао да је правилно првостепени орган на основу података из пореске пријаве и других података којима располаже Пореска управа, ожалбеним решењем утврдио тужиоцу пореску основицу на коју је правилно обрачунао порез на капитални добитак, који је тужилац остварио продајом акција "ББ", у износу од 49.171,70 динара.

Међутим, оцењујући законитост оспореног решења, Врховни суд Србије налази да је истим повређен закон на штету тужиоца. Ово због тога што је првостепено решење донето уз повреду начела саслушања странке, јер у списима нема доказа да је тужилац позиван да учествује у поступку канцеларијске контроле у смислу одредбе члана 121. став 1. Закона о пореском поступку пореској администрацији ("Службени гласник РС" бр.80/02 ... 55/04), односно у списима предмета нема доказа да му је у том поступку пружена могућност да се изјасни о чињеницама и околностима од значаја за доношење решења, а посебно у вези тужбом оспореног начина утврђивања и висини пореске основице. Такође у списима нема ни доказа да је од стране првостепеног органа претходно сачињен и тужиоцу достављен записник о канцеларијској контроли, а на који тужилац сходно одредби члана 122. став 2. наведеног Закона има право да у року од 3 дана од дана пријема поднесе примедбе. Како тужилац тужбом оспорава утврђено чињенично стање, а посебно у вези начина утврђивања пореске основице и пореске обавезе, то без записника о канцеларијској контроли овај суд није у могућности да испита ни саму правилност оспореног решења.

Стога је у поновном поступку потребно отклонити све ове пропусте на које је указано и то тако што ће тужиоцу бити дата могућност да се у посебном испитном поступку изјасни о чињеницама и околностима

од значаја за доношења решења по сачињавању записника о канцеларијској контроли, након чега ће тужени орган с правилним позивом на материјални пропис, донети ново и на закону засновано решење.

Са напред изнетих разлога, налазећи да је оспореним решењем повређен закон на штету тужиоца, Врховни суд Србије је применом одредбе члана 41. став 2. а у вези члана 38. став 2. Закона о управним споровима ("Сл. лист СРЈ" бр. 46/96) одлучио као у диспозитиву ове пресуде, с тим што су примедбе суда обавезне за тужени орган у смислу одредбе члана 61. истог Закона.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ СУДУ СРБИЈЕ У БЕОГРАДУ

дана 5.10.2005. године, У.1842/05

Записничар, Председник већа-судија,

Зорана Брајовић, с.р. Олга Ђуричић, с.р.

За тачност отправка

ИЈ